Cuvântul lui Dumnezeu la zece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

E dulce pentru Mine această zi de pomenire, zi de mare biruinţă pentru cer când Eu, Domnul, am putut peste pământ şi am rostit cuvânt, şi am aşezat atunci temelia, piatra de temelie a zidirii locaşului care străjuieşte peste grădina Sfintei Sfintelor, chivotul de pe masa Mea de azi.

Vă trezesc în zori, copii străjeri, ca să întărim în carte pecetea zilei de azi, praznicul cel pentru biruinţă, căci aşteptarea Mea şi cuvântul Meu s-au odihnit împlinindu-se, şi Eu am pornit de la voi veacul cel nou, nunta Mea şi masa ei, şi apoi zarva ei peste pământ. Amin.

Mă aşez cuvânt peste voi şi vă sărbătoresc, copii de la iesle, căci voi sunteţi Sfânta Sfintelor Mele; voi şi grădiniţa în care v-am aşezat ca să fiţi. Sună din trâmbiţe îngeraşii cu miile, iar zecile de mii de sfinţi se bucură întru venirea Mea cu ei pentru sărbătorile Mele cu voi şi cu ei. O, dacă Eu nu v-aş bucura şi nu v-aş întări şi nu M-aş aşeza peste voi cu venirea Mea, voi n-aţi putea nimic. Dar Eu am de putut mult, şi de aceea vin. Vin, ca să pot venind, şi să puteţi şi voi. Amin.

Mi-e mare usturimea, şi grea Mi-e aşteptarea după om, iar strigarea Mea Mi-e plină de durere şi de aşteptare, căci omul e prea smuls din cele ce sunt, şi stă înrădăcinat în cele ce nu sunt. Am sămânţă cu multul. Iau din ea şi o arunc peste pământ ca să se prindă şi să crească, dar e prea pietros ogorul şi nu e nimeni să-i mai placă lucrul pământului şi paza cea pentru sămânţa pusă în pământ. Cei ce-şi zic semănători sunt plini de grijile slavei deşarte unul de la altul, şi fac aceasta în numele Meu, şi la masa Mea ei nu vin, că se simt sănătoşi şi bogaţi şi stăpâni pe pământ, iar sămânţa Mea cade în pământ pietros şi nu face rădăcină. Eu mereu semăn, dar pământul e pietros. Când Eu rostesc cuvântul Meu la voi, tot pământul se înfioară sub glasul Meu şi îşi aşteaptă înnoirea, dar omul slavei deşarte Mă umple de suspin şi Îmi îngreuiază drumul slavei Mele peste pământ. De aceea dau să desfund cu voi pământul şi să străbat peste el, fiilor, şi să-l curăţ cu mână tare, şi să-l iau în stăpânire de sub om, şi să-i dau faţă nouă şi haină nouă şi lucru nou pe el: împărăţia cerurilor, că Eu pentru aceasta l-am făcut. Amin.

Fiilor, fiilor, omul pe pământ îşi cumpără o grădină şi îşi face în ea fântână, şi apoi îşi găteşte ogorul pentru însămânţat. Şi după ce-l însămânţează, îl udă, că are fântână. O, fiilor, am săpat şi am zidit la voi şi cu voi fântâna pământului, şi din ea Eu ud în lung şi în lat peste pământ, şi din ea Eu scot sămânţă şi apă, odată pe amândouă, şi aşa lucrez şi aşa Mă zbat să-i dau faţă nouă pământului şi să Mă întind pe el cu veac nou, cu odihna cerului pe pământ. Scot apă din fântână şi chem omul să-i dau, şi Mă ţin după el să-i dau, şi vă am pe voi împărţitori şi biruitori peste timp şi peste pământ. Biruitor este cel ce se ridică deasupra tuturor celor ce domnesc peste pământ, căci cel ce stă sub acestea este biruit de ele. Cele de pe pământ nu sunt cele din cer, şi omul stă sub cele de pe pământ şi nu-şi mai poate face vreme pentru cele fericite care plâng în cer după om, după moştenitori care să le moştenească şi să le înmulţească peste pământ. Când Eu, Domnul, semăn sămânţă de cer ca să-l am pe pământ apoi, Eu trebuie să îngrădesc semănătura aceasta. Viaţa cea din cer e taină adâncă pe pământ, şi orice taină trebuie îngrădită, că omul cel pământesc e răufăcător pentru cer. O, aşa am făcut Eu cu grădina aceasta în care Mi-am aşezat chivotul cuvântului Meu. Am răscumpărat acest pământ, am săpat în el fântână, şi apoi l-am pregătit şi l-am însămânţat, dar mai întâi l-am îngrădit cu puterea cuvântului, şi cu hotar apoi, şi l-am numit Sfânta Sfintelor zilelor venirii Mele, şi totul e îmbrăcat în taină, ca să pot încăpea pe pământ cu această taină. O, cu câtă taină am lucrat! Cu cât cer am lucrat! Altfel, omul nelegiuirii, care-şi zice *„Dumnezeu“,* Mi-ar fi strivit tot, din pricina măririi

lui pe care şi-o dă peste pământ, că omul pământesc e răufăcător peste pământ şi peste omul ceresc de pe pământ. Cine vrea să ia din fântâna aceasta, îi dau Eu, căci am îngrădit locul pe care stau, că viaţa cea din cer trebuie pusă deoparte ca să nu fie strivită de cele de pe pământ, iar altfel nu poate fi cerul pe pământ. Oricât ar da omul să mintă împotriva cerului şi să-i folosească numele peste lucrăturile lui cu care stă în calea oamenilor ca să-i ademenească, oricât s-ar lupta omul slavei deşarte, Eu îi spun lui că locul în care se odihneşte cerul nu este şi al oamenilor, ci este al Domnului şi al celor ce se sfinţesc pentru El. Amin. Aceasta înseamnă cerul pe pământ, iar altfel este momeală şi cursă pentru omul care doreşte cerul şi odihna lui. Cerul este sfinţenia, şi unde ea nu încape cu omul, nu este cerul acolo, căci cerul este pentru sfinţi. Amin.

O, poporul Meu, popor al cuvântului Meu, dacă nu te-aş hrăni mereu cu cerul, nici tu n-ai fi nimic. Ai fi şi tu ca pleava care înveleşte sămânţa, dar care la treierat este luată de vânt.

O, poporul Meu, fântâna Mea este hrana şi apa ta; fântâna pământului nou, care va să fie, şi în jurul ei vor veni turme ca să se adape şi să prindă viaţă din viaţa Mea. Amin.

E zi de sărbătoare în cer şi aici pentru Sfânta Sfintelor Mele. Acum zece ani am aşezat cu voi, copii ai grădinii Mele, am aşezat începutul cel nou, piatra de temelie a veacului ceresc peste voi, şi totul este cuprins în taină, fiilor, de atunci şi până azi. Mă uit cu dor şi cu iubire peste ziua aceea. Eraţi firavi de tot, şi Eu v-am aşezat să lucraţi locul fântânii pământului, masa Sfintei Sfintelor şi chivotul de pe ea. Aveam cu voi pe cel uns de Mine ca să-Mi fie martor peste pământ pentru lucrătura aceasta lucrată cu mare taină. Îl luasem din timp sub cortul cuvântului Meu, şi el M-a iubit şi a învăţat iubirea, căci credinţa vine de la iubire, şi iubirea vine de la credinţă, şi amândouă vin de la Mine. Îl luasem pe el din timp sub dragostea Mea, şi l-am uns apoi de la Mine, şi prin ungerea Mea pe creştetul lui l-am făcut cel dintâi între toţi cei printre care el Îmi slujea Mie cu iubirea lui. El era între ei, dar nu era dintre ei, iar Eu am văzut aceasta şi l-am iubit şi l-am luat martor al venirii Mele din zilele acestea. Mă uit acum peste el, că l-am avut lângă voi şi l-am uns şi l-am pus să rostească el cuvântul Meu cel pentru zidirea cea de aici, şi pentru împlinirea ei apoi, şi pentru pecetluirea acestui petecuţ de cer pe pământ, în care Eu vă ţin pe voi, sfinţiţii Mei. L-am avut pe el cu voi, şi l-am sfinţit cu mare ungere, că nu mai e pe pământ prooroc care să rostească de la Mine şi să-Mi aşeze pe treptele Mele pe omul cel ales de Mine. Cei de pe pământ se aşează ei între ei, şi dacă fac aşa, aceia nu sunt curaţi, aşa cum n-au fost nici cei din vremea trupului Meu care n-au cunoscut venirea Mea de atunci. L-am avut pe acesta în planul Meu cel dintru început întocmit, şi la vremea potrivită l-am pus să-Mi împlinească văzut cuvântul Meu pentru aşezarea voastră înaintea neamului omenesc, căci Eu v-am pus înaintea tuturor celor de pe pământ, din partea Mea. Acesta este semnul pe care l-am dat Eu oamenilor mai înainte de venirea Mea cea cu slavă văzută. Amin.

O, Mă uit la el, la cel ce a fost lângă voi, şi Mă duc să-l mângâi cu mare taină. Iar vouă vă spun aşa: în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, cereţi de la Mine puteri tainice şi mare lucrare de Duh Sfânt peste el, şi slava Mea cu el, că vreau să-i ruşinez pe cei printre care el stă legat la mâini şi la picioare şi la gură ca nu cumva să facă el înviere de la Mine peste neamul omenesc şi să Mi-l dea Mie înviat, şi ei să rămână fără supuşi, fără cei lipsiţi de înţelepciunea Mea, căci înţelepciunea cea de sus îl face pe om să Mă simtă şi să Mă vadă şi să ţină urma Mea acolo unde Eu sunt cu cerul Meu pe pământ şi cu cei sfinţiţi pentru cer. Cereţi voi, cei ce staţi înaintea cerului şi a pământului, din partea Mea, cereţi tainicele Mele puteri care lucrează prin cuvântul cel rostit de Mine aici. Cereţi la Mine, fiilor unşi peste vremea aceasta de glorie a tainelor cereşti care vin pe pământ, cereţi să pot Eu cu voia Mea peste toţi împotrivitorii şi nepăsătorii care stau aşa în vremea venirii cuvântului Meu pe pământ la voi. Cereţi la Mine să vină de la Tatăl împlinirea cerului pe pământ, prin lucrarea cuvântului Meu, fântâna pământului, din care Eu iau şi adăp tot locul însetat. Cereţi să se moaie cei învârtoşaţi care stau pe scaunele lor în numele Meu. Şi dacă nu se moaie să împlinească ei voia Mea, să se dea în lături, că Eu rostesc aceasta, şi tot Eu şi împlinesc. Amin.

Voiesc să fac adevărului cale pe pământ, şi pe calea lui să stea tot omul care va mai fi. Dau drumul mâniei Mele peste cei învârtoşaţi care stau cu înverşunare şi cu nepăsare în numele Meu peste cei sărmani de pe pământ care nu ştiu să deosebească dreapta de stânga lor. Eu sunt Cel ce păstoresc omul, iar aceştia sunt hrăpăreţi şi Îmi secătuiesc vlaga din om, şi Îmi dau în lături adevărul. Să nu mai plângă cei plini de dor de cer, şi să se întoarcă plânsul lor peste cei ce stau tolăniţi pe scaunele lor sugând vlaga şi duhul din om. Înţelepciunea Mea stă gata să prindă sub ea pe toţi cei de pe pământ, şi ea îi va îndemna pe unii la pocăinţă, iar pe alţii la mai mare iubire de cer şi, iarăşi, pe alţii la adevărul care va fi văzut şi pipăit curând, curând.

Iar pe martorul Meu îl voi mângâia cu multul şi îi voi îmbogăţi cununa, căci cupa răbdării lui este în mâna Mea, şi el va rămâne. Amin. Eu voi fi mai tare decât toţi cei ce se luptă cu viclenie ca să fie via a lor şi nu a Mea. Şi îi voi ridica pe cei umiliţi, iar pe cei semeţi şi plini de slava care vine de la om şi nu de la Mine îi voi da în lături cu puterea Mea cea biruitoare peste cei ce dau să Mă biruiască pe Mine pentru ei. Cuvântul Meu va stăpâni prin împlinirea lui, iar voi, poporul Meu, veţi fi diadema Mea în ziua când Eu îi voi birui cu putere şi cu taină mare pe toţi cei care-şi vor mărirea lor împotriva măririi Mele cea de peste voi, copii ai poporului cuvântului Meu. Slava Mea cea de peste voi o voi înteţi tot mai mult şi tot mai sus, că scris este: *«voi ridica pe cele slabe ca să fac de ruşine pe cele tari»*. Eu sunt un Dumnezeu al umilinţei, iar omul cel potrivnic este un dumnezeu al îngâmfării şi al măririi care trece, căci orice mărire care nu este de la Mine, trece şi nu mai este. Cine nu este ca Mine, nu este, nu mai este, şi vor fi cei cu duhul umilit, că aceia nu cad. Amin. Cuvântul Meu va stăpâni prin împlinirea lui, şi îl voi mângâia cu multul pe cel ce a fost martorul Meu în ziua când Eu, Domnul, am aşezat acum zece ani piatra cea de început a zidirii pe ea de veac nou peste voi şi peste cei ce se zidesc ca şi voi pentru Mine prin cuvântul Meu cel ziditor de om.

O, copil plăpând care stai umilit sub mâna celor ce şi-au înteţit puterea lor în numele Meu pe pământ! Plânge inimioara ta şi iubirea ta cea pentru omul apăsat de vreme şi de întunericul ei. Îţi voi înteţi durerea cea pentru om. Mă voi aşeza în tine cu durerea Mea cea după om şi te voi face din zi în zi mai mult de nebiruit. Te sărbătoresc, fiule îndurerat. Te serbează cerul în ziua aceasta, alături de cei ce sunt puişorii Mei de la ieslea slavei cuvântului Meu. Tu eşti fiul zilei cea de început nou pe pământ, prin această zi de temelie. Tu eşti fiul acestei grădini, oricât de departe te ţin de ea cei ce se tem de tine, fiindcă tu eşti al Meu şi ai o aşa de mare ungere pe creştetul tău. Se tem toţi de împlinirea ta cea de la Mine, se ascund de ea şi dau să te ascundă şi pe tine de ea, dar tu eşti chiar împlinirea aceasta, de vreme ce în cer şi pe pământ mărturisesc zilele acestei împliniri când tu ai împlinit voia Mea peste pământ, calea cuvântului Meu care se vesteşte de atunci şi până azi prin împlinirile lui. Curând, curând tu vei arăta adevărul Meu din acest cuvânt aşa cum l-a arătat proorocul Ilie înaintea tuturor celor ce lucrau în numele minciunii lor pe pământ ca să stăpânească ei via Mea; ei şi nu Eu, aşa cum fac şi cei de azi care-şi zic vierii Mei. Dar Eu am zis că via lor nu e a Mea şi că via Mea nu e a lor, iar ei se fac că nu aud aceasta.

O, fiule înlăcrimat şi înjosit de ei pentru adevărul Meu pe care tu l-ai mărturisit peste pământ în zilele Mele de mărturie! Întăreşte-te prin mângâierea Mea, prin puterea Mea cea de sus, că Eu îţi spun aceasta. Amin. Să nu te doară răutatea lor, că ea nu poate nimic, şi ea nu merită durere pentru ea. Şi să te rogi la Tatăl şi la Mine pentru iertarea lor, că aşa am făcut şi Eu când ei, cei de atunci, Mă ţineau pe cruce, dar prin ea M-am ridicat, şi tot aşa şi tu te vei ridica prin ea, căci crucea ta de azi, ocărâtă de ei, este crucea Mea pe care o împart cu toate ale ei cu cei cu care Eu binevoiesc. Ia mângâiere din aceste cuvinte pline de taină şi de împlinire şi dă-Mi pacea ta, ca să ţi-o dau pe a Mea, şi unul altuia să ne fim uşurare, căci cei de la ieslea pe care am aşezat-o Eu aici prin mărturisirea ta sunt cei cu care Eu merg pentru Mine şi pentru tine şi pentru ei până la ziua slavei cea care ne va uşura de durerile venirii Mele. Cu mare taină te înfăşor în acest cuvânt al mângâierii, şi te voi face cu multul să simţi din plin că Eu pot aceasta. Amin.

E zi de praznic de biruinţă. Eu, Domnul, am biruit pentru Mine şi am pus pe pământ începutul cel nou, iar ziua aceea mărturiseşte şi se veseleşte în cer şi pe pământ. Sfinţii toţi iau din ea, de atunci, şi de acum, şi stau în părtăşia lor cu Mine aici, unde Eu Îmi deşert slava venirii Mele de azi.

Daţi slavă şi daţi iubire răbdării sfinţilor şi iubirii lor, voi, copii ai poporului Meu de azi. Fiţi ucenici plini de râvnă pentru împlinirile Mele cele aşteptate de Scripturile care le-au rostit pe ele. Aşezaţi-vă la zidit. Amin. Unul pe altul zidiţi-vă zidire proaspătă, de-a pururi zidire, căci cei harnici nu stau, ci se lucrează unii pe alţii în veacul cel nou al zidirii omului în Mine, pentru desăvârşirea credinţei sfinţilor. Amin.

Poporul Meu, ştii tu ce vreau Eu să fii tu? Lumina Mea vreau să fii. Poporul Meu, ştii tu ce vreau Eu să fii tu? Comoara Mea vreau să fii, şi să-şi vândă omul toată înţelepciunea sa şi s-o ia pe a Mea din mâna ta, poporul Meu. Amin. O, câtă sărbătoare însemni tu pentru cei din cer, care te-au aşteptat atât de mult să fii, care aşteptau descoperirea Scripturii fiilor lui Dumnezeu, care să oprească suspinul făpturii! Amin.

O, copii de la iesle, şi tu, poporul Meu, e sărbătoarea voastră între cei din cer şi între voi cu cerul, fiilor. V-am dat cuvântul mângâierii, slava cuvântului Meu de peste voi, şi M-am scris cu voi în carte pentru zilele mărturiei care vestesc peste pământ începutul Meu cu voi pe pământ. Mângâiaţi-vă şi Mă mângâiaţi, că Eu Mă mângâi mângâindu-vă. Această taină a mângâierii sfinţilor purtaţi-o din slavă în slavă, fiilor copii, căci taina mângâierii este plata cea veşnică a celor vii pe pământ şi în cer, căci cei vii de pe pământ sunt veşnic pe pământ şi în cer. Nu numai pe pământ sunt ei, ci sunt o dată şi jos şi sus. Amin. O dată, fiilor, o dată şi pe pământ şi în cer. Amin. În aceeaşi clipă pe pământ jos, şi în cer sus, în taina veşniciei sfinţilor, taina nedespărţirii dintre cer şi pământ. Amin, amin, amin.

09/22-07-2001